

СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА

РЕШЕНИЕ № 235/15.06.2011 Г. ПО ГР.Д. № 1324/2010 Г. НА ВКС, II Г.О.

Налагането на наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление като пълнолетен е пречка за упражняване на адвокатска професия и основание за заличаване на адвоката. Релевантният факт за заличаването от Регистъра на адвокатите е осъждането с влязла в сила присъда, а не това дали изпълнението ѝ е спряно, или не.

Чл. 5, ал. 1, т. 1 от Закона за адвокатурата

Докладчик съдията **Олга Керелска**

Производството е по чл. 7 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Образувано е по жалба на С. В. от гр. Търговище срещу решение на Висшия адвокатски съвет № 56/07.02.2008 г., с което е потвърдено решението на Адвокатския съвет на Варненската адвокатска колегия за отписването ѝ като адвокат от Регистъра на адвокатите, воден от Варненската адвокатска колегия, на основание чл. 22, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗА.

В жалбата се съдържа оплакване за неправилност на обжалваното решение. Иска се неговата отмяна.

При първоначалното разглеждане на делото от състав на ВКС като основание за отмяна на решението жалбоподателката е поддържала

твърдението, че н.о.х.д. № 229/2006 г. по описа на О. районен съд, по което е била осъдена, е предмет на преразглеждане, като изпълнението на присъдата е спряно. При настоящото разглеждане на делото тези твърдения не са оттеглени.

Ответникът по жалбата – Висшият адвокатски съвет, представляван от адвокат Р. С., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение, доколкото са налице предпоставките на закона за заличаването на жалбоподателката от Регистъра на адвокатите.

Върховният касационен съд, състав II г.о., приема следното.

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и срещу подлежащо на обжалване решение на Висшия адвокатски съвет, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, Висшият адвокатски съвет е приел, че с влязла в сила присъда по н.о.х.д. № 229/2006 г. на О. районен съд жалбоподателката е била призната за виновна в извършване на престъпление от общ характер по чл. 325, ал. 1, пр. 2 във вр. с чл. 325, ал. 1 НК, за което ѝ е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, като изпълнението

на наказанието е отложено на основание чл. 66, ал. 1 НК за срок от три години. Прието е, че по делото не е установено изпълнението на наложеното наказание да е спряно с надлежен акт на съда или прокуратурата, нито наказателното производство да е възобновено поради допуснати съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото и постановяване на присъдата. С оглед на това Висшият адвокатски съвет е приел, че действително е налице пречка за упражняване на адвокатската професия съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗА, и е потвърдил решението на Адвокатския съвет на Варненската адвокатска колегия за отписването на С. В. като адвокат от Регистъра на адвокатите.

Решението е правилно.

В съответствие със закона (чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗА) Висшият адвокатски съвет правилно е приел, че налагането на наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление като пълнолетен е пречка за упражняване на адвокатска професия и съответно основание за заличаване на жалбоподателката като адвокат.

Същевременно навежданите от нея твърдения за преразглеждане на наказателното дело и за спиране на изпълнението на наложеното наказание не се доказват в процеса, като последното е без значение, доколкото релевантният факт за заличаването от Регистъра на адвокатите е осъждането с влязла в сила присъда, а не това дали изпълнението е спряно, или не.